

ΑΝΑΓΚΑΙΑ Η ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΚΑΙ ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΤΩΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΩΝ ΜΑΣ.

Γράφει ο Ιωάννης Ασλανίδης.

«Αυτοί που μελέτησαν προσεχτικά τον τρόπο διακυβερνήσεως των ανθρώπων, πρέπει να έχουν πεισθεί πως η τύχη των εθνών εξαρτάται από την εκπαίδευση των νέων». (ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ).

Με αφορμή την άθλια, ελεεινή και εγκληματική πράξη κάποιων παραβατικών νέων, στον αξιότιμο κ. Πρύτανη της ΑΣΟΕΕ, επανέρχομαι σε δημοσίευμα παλαιότερο, που αφορά την ασφάλεια των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων της χώρας μας.

Επί χρόνια ασχολήθηκα με την υπέροχη Ελληνική νεολαία μας και το γενικό συμπέρασμά μου είναι ότι, **καθοδηγούμενοι οι νέοι μας, υπό συνετού, στοργικού, δίκαιου, και αποτελών ο ίδιος παράδειγμα προς μίμηση ηγέτη(ως και γονείς, δάσκαλοι κλπ),** μπορούν να επιτύχουν θαύματα. Άλλως! οδηγούνται με μαθηματική ακρίβεια σε δρόμους απαιτήσεων, άνευ προσφοράς των ιδίων, αποστερούντες μελλοντικά από τον εαυτόν των, των ουσιαστικών εκείνων αρχών και αξιών που απαιτούνται οπωσδήποτε σε μία ευνομούμενη κοινωνία.

Θα ήθελα, να καταθέσω τις σκέψεις μου για μια γόνιμη κριτική και προβληματισμό. Με σκοπό, πως μπορούν να επαναφέρουν οι αρμόδιοι

τα Πανεπιστήμια μας στην ουσιαστική αποστολή των και τους μέλλοντες επιστήμονες της χώρας μας, στο ουσιαστικό ενδιαφέρον για το οποίο φοιτούν και ν' απαλλάξουν την ωραία αυτή νεολαία μας, από την ομηρία σ' ένα σύστημα άθλιο, εγκληματικό για την χώρα μας, που κανείς δεν πιστεύει και το οποίο οι υπεύθυνοι προς τούτο φορείς, αδυνατούντες ή μικρονοούντες του δίδουν συνεχώς παράταση.

ΠΡΩΤΟΝ: Στην εκλογή πρυτάνεως κλπ. Δεν πρέπει να συμμετέχουν οι φοιτητές.

Δεν πιστεύω ότι θα πρέπει να νοιώθει άνετα ένας καταξιωμένος επιστήμονας, ο οποίος ανέρχεται στο αξίωμα του Πρύτανη, με το 1/8 των ψήφων των φοιτητών του. Και! μάλιστα όταν ψηφίζεται από αυτούς, που αύριο εκβιαστικά και βάνουσα θα αναγκάσουν τον καταξιωμένο αυτό επιστήμονα να συμβιβασθεί με την συνείδησή του, για να ικανοποιήσει τα ανέντιμα εν πολλοίς και παράνομα αιτήματα των ολίγων. Αυτά τα παιδιά δυστυχώς είναι έργο των αθλίων κομματικών ινστρουχτόρων, που φώλιασαν στις αγνές παιδικές ψυχές των, την βία, την παρανομία, την ασέβεια, την παγκοσμιοποίηση του άπατρη, με αντάλλαγμα την αυριανή συμμετοχή του στην κομματική πολιτική.

Πιστεύω ότι σε σωστή θέση είναι τα 7/8 των φοιτητών των Πανεπιστημίων, που δεν έρχονται να ψηφίσουν και οι οποίοι στέλνουν ένα βασικό μήνυμα προς τους δασκάλους των λέγοντας: Άλλη είναι η δική μας υποχρέωση και προτεραιότητα, μη μας δίνετε εξουσίες και συμμετοχές, που η εμπειρία και η ωριμότητα που έχουμε, δεν τις δικαιολογεί. Βοηθήστε μας να επιτύχουμε τον σκοπό για τον οποίο, με πολλούς κόπους και βάσανα, ήλθαμε και φοιτούμε σήμερα στα Πανεπιστήμια.

Το θέμα της επιλογής του Πρύτανη, είναι καθαρά και αποκλειστικό, λόγω εμπειρίας γνώσεων, της επιστημονικής διδακτικής κοινότητας του Πανεπιστημίου και κανενός άλλου. Έτσι! η αξία, η αξιοπρέπεια και οι κόποι ενός επιτυχημένου επιστήμονα θα δικαιωθούν ακέραια και θα διατηρηθούν στο επίπεδο που το επιβάλλει η θέση αυτή, μέχρι της διαδοχής του. Αυτό το ουσιαστικό λάθος πρέπει ν' αλλάξει.

ΔΕΥΤΕΡΟΝ: Να απαγορευτεί ο κομματικός συνδικαλισμός, μέσα στα Πανεπιστήμια.

Η Γενιά της σημερινής επιστημονικής πανεπιστημιακής κοινότητας, δεν εκτίμησε όπως θα έπρεπε την θέση της και τον ρόλο της μέσα στην ελληνική Κοινωνία. Δημιούργησε τον άκρατο κομματικό συνδικαλισμό, στα Πανεπιστήμια ή τουλάχιστον αδιαφόρησε για την είσοδο του.

Πολιτική τοποθέτηση πρέπει να έχουν, όχι μόνο οι πανεπιστημιακοί ή οι φοιτητές, αλλά όλοι οι πολίτες που ζουν σε μια Δημοκρατική Χώρα. Όταν όμως ο Πανεπιστημιακός Λειτουργός εκφράζει την κομματική του προέλευση ή συμπάθεια δημοσίως, δεν είναι πολιτική τοποθέτηση, αλλά! κομματική προπαγάνδα.

Τότε! ο φοιτητής του οποίου ο Καθηγητής του αποτελεί το πρότυπο, θα τον ακολουθήσει με τις όποιες συνέπειες από τις ανώριμες σκέψεις και ενέργειές του. Έτσι τα άθλια κόμματα που σκοπό έχουν να ελέγχουν κάθε κοινωνικό χώρο, πολύ περισσότερο θα επιδιώκουν να ελέγχουν το κάθε ένα για λογαριασμό των, ιδίως την φοιτητική κοινότητα, με τις αναπόφευκτες διαλυτικές συνέπειες στα πανεπιστήμια. Με την νοοτροπία αυτή, δυστυχώς δεν μπορεί να κοπεί ο ομφάλιος λώρος των φοιτητικών παρατάξεων από τα κόμματα, για να υπάρξει κάποτε κοινό φοιτητικό κίνημα. **Άρα! Όχι κομματικό συνδικαλισμό στα πανεπιστήμια.**

ΤΡΙΤΟΝ: Να καταργηθεί το Πανεπιστημιακό Άσυλο.

Πιστεύω ότι σήμερα πλέον, δεν υπάρχει μέσα στην πανεπιστημιακή εκπαιδευτική και φοιτητική κοινότητα άτομο σκεπτόμενο, που να πιστεύει την ανάγκη ύπαρξης ασύλου στο χώρο των Πανεπιστημίων μας. Διότι το Άσυλο πλέον στα Πανεπιστήμια είναι μια **ουτοπία**, μια απαρχαιωμένη αντίληψη, συνοδευόμενη από φανταστικές χούντες. Είναι δυνατόν να επικαλούμεθα σήμερα την ανάγκη του Πανεπιστημιακού Ασύλου, για την περιφρούρηση της ελευθέρως διακίνησης ιδεών στους χώρους των Πανεπιστημίων; Όταν! υπάρχει ελευθέρως διακίνηση ιδεών πάσης μορφής και προελεύσεως σ' όλους τους χώρους της χώρας μας, ακόμη και σ' όλα τα Μ.Μ.Ε. και πάσης μορφής έντυπο υλικό. Ως Πανεπιστημιακό άσυλο χρησιμοποιείται σήμερα μόνο από τους παραβατικούς νέους μας. **Άρα το περίφημο πλέον «Άσυλο», σήμερα άλλους σκοπούς εξυπηρετεί και η μη κατάργησή του είναι απλά αδυναμία εξουσίας.**

ΤΕΤΑΡΤΟΝ: Επαγγελματικός προσανατολισμός.

Σήμερα ποσοστό της νεολαίας μας, που έχει διαφοροποιήσει τις προτεραιότητες, για σπουδές, επαγγελματικό προσανατολισμό σε παραγωγικές και τεχνικές εργασίες χωρίς αρχές, αξίες, σεβασμό και πατριωτισμό, είναι σε ανησυχητικό σημείο.

Αυτό κατά την γνώμη μου οφείλεται στους παρακάτω λόγους:

- Στην μείωση προτύπων που να αποτελέσουν παράδειγμα προς μίμηση κατά βάση στον εκπαιδευτικό χώρο, από το δημοτικό μέχρι το Πανεπιστήμιο. Στο οικογενειακό περιβάλλον, στους δημόσιους λειτουργούς και στην Κοινωνία.
- Στην εμφάνιση σειρήνων, κυρίως στον Πανεπιστημιακό χώρο με αλλοπρόσαλλες ιδέες και αντιλήψεις, σε θέματα εθνικά, κοινωνικά, ιστο-ρικά κ.λπ. με ρεαλιστική έλξη μερίδας νέων, στοχεύοντας στον επανα-στατικό χαρακτήρα των νέων μας, με δραματικές πολλές φορές συνέ-πειες.
- Στην αύξηση υπερμέτρως του αριθμού των Πανεπιστημίων της χώρας μας και την εύκολη είσοδο σ' αυτά περιορισμένης δυνατότητας νέων. Όλοι γνωρίζουμε την ρήση του λαού: «Όλα τα παιδιά δεν κάνουν για γράμματα». Υπάρχει ένα σοβαρό και τεράστιο κοινωνικό και οικονομικό πρόβλημα για την πατρίδα μας. **Δηλαδή! με τον τρόπο αυτό, κατά την γνώμη μου, μειώνουμε το κύρος της επιστήμης και των επιστημόνων μας και τέλος τον αποπροσανατολισμό μεγάλης μερίδας νέων, ακατάλληλων για τις επιστήμες αλλά ικανών για άλλες δημιουργικές και παραγωγικές εργασίες, που τόσο ανάγκη έχει η Χώρα μας.**

ΠΕΜΠΤΟΝ: Οργάνωση και ασφάλεια Πανεπιστημίων.

Το τελευταίο και πολύ σοβαρό θέμα, που θα επιθυμούσα να σχολιάσω είναι: ότι ο ειδικά ευαίσθητος χώρος των Πανεπιστημίων μένει ουσιαστικά αφύλακτος. Είναι κι αυτό μια αδικαιολόγητη εξαίρεση για τα ελληνικά δεδομένα. Είναι απαράδεκτη, αδικαιολόγητη και εγκληματική, παράληψη ουσίας, παρά τα δεινά που μέχρι σήμερα υπέστησαν τα πανεπιστήμιά μας, να μην έχει οργανωθεί μέχρι σήμερα η ασφάλεια και οργάνωση των Πανεπιστημίων.

Δεν θα πρέπει το πρυτανείο και το διδακτικό προσωπικό ν' ασχολείται με θέματα ασφαλείας, συντηρήσεως εγκαταστάσεων και μέσων και με θέματα υποστηρίξεως της λειτουργίας των Πανεπιστημίων. Το προσω-

πικό αυτό, ανεπηρεάστο από άλλες λειτουργικές ανάγκες των Πανεπιστημίων, θα πρέπει να απασχολείται αποκλειστικά με το κύριο έργο των Πανεπιστημίων, που είναι η μετάδοση γνώσεων και με μελέτες και έρευνες, κατόπιν αιτήσεων ή αυτεπαγγέλτως όχι προσωπικές, αλλά πανεπιστημιακές και με τον συντονισμό πάντοτε της Πρυτανείας, επ' ωφελεία των Πανεπιστημίων και της κοινωνίας γενικότερα.

Να οργανωθούν περίπου τα παρακάτω ανεξάρτητα τμήματα:

- Υπηρεσία διαχείρισεως και ελέγχου Οικονομικών.
- Υπηρεσία υποστηρίξεως και συντηρήσεως εγκαταστάσεων και μέσων.
- Υπηρεσία ασφαλείας του Πανεπιστημίου (εγκαταστάσεων και μέσων), το οποίο θα φέρει αποκλειστικά την ευθύνη ασφαλείας. Ο υπεύθυνος ασφαλείας σε εξαιρετικές περιπτώσεις θα εκτιμά την κατάσταση και όταν εξαντλήσει όλα τα μέσα που διαθέτει και αδυνατεί ν' αντιμετωπίσει την κατάσταση, θα συνεργάζεται με την Αστυνομία, για την ασφάλεια από πάσης πλευράς των Πανεπιστημίων.
- Θα πρέπει να υπάρχει οπωσδήποτε έλεγχος εισερχομένων-εξερχομένων στα Πανεπιστήμια.

Κάποτε! Πρέπει και εμείς οι Έλληνες της χώρας των σοφών της παγκόσμιας ιστορίας, να καμαρώνουμε τα Πανεπιστήμια μας, όταν γίνουν κι' αυτά πόλος έλξεως ξένων σπουδαστών.

**Αντιστράτηγος ε. α. Ιωάννης Μ. Ασλανίδης.
Επίτιμος Διοικητής της Σ.Σ.Ε.**